

Arrest

nr. 310 311 van 19 juli 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANCRAEYNES
Rue Nanon 53
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 16 februari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 januari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juli 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat P. VANCRAEYNES verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

A. Feitenrelaas

U heeft de Angolese nationaliteit en geboren op 25 juli 1995 te Luanda, Angola. U spreekt Portugees, als ook Lingala en Frans. In 2018 begon u met een nieuwe studie bedrijfskunde op de hogeschool, doch heeft u deze studie niet voltooid vanwege uw vertrek uit Angola. U bent opgegroeid bij uw ouders in de wijken Cazenga en Cassenda, maar op uw 19e levensjaar verhuist u naar een woning in Morro Bento die u deelt met vriendinnen. In 2015 leert u G.L.S. kennen en u begint een relatie met hem. Na een tijdje blijkt u zwanger van G. te zijn en op 18 november 2016 wordt uw dochter G.I.F. geboren. U verlooft zich met G. en in januari 2017 besluit u een verloofsfeest te geven voor familie en vrienden, opdat zij de kans krijgen uw verloofde G.L.S. als ook uw beider dochter te leren kennen. Op de bewuste dag van het verloofsfeest in januari 2017 ontmoet uw vader de moeder van uw verloofde. Ze herkennen elkaar en dan blijkt dat G. uw halfbroer is. Er volgt een ruzie tussen beide families. Sinds die dag heeft u G.L.S. niet meer gezien of gesproken. In 2018 verhuist u naar Prenda en u gaat alleen met uw dochter wonen. Het leven is er moeilijk en u verhuist daarom

samen met uw dochter naar een woning in Zamba 2 in Luanda. Na 5 maanden verlaat u de woning in Zamba 2 en u verhuist naar de stad Benguela in het binnenland. U heeft er een handel in kleren, maar u besluit dat het leven in Benguela te moeilijk is voor u. U keert daarom terug naar Luanda, waar u samen met uw dochter bij een vriendin gaat wonen. In maart 2019 neemt u het vliegtuig naar Portugal, waarna u vrijwel direct doorreist naar Nederland. Uw dochter van bijna tweeëneenhalf jaar laat u bij een vriendin in Angola achter. Gedurende 6 maanden woont u bij een verre nicht en haar vriend in Amsterdam, Nederland. In september 2019 reist u door naar België, waar u op 16 september 2019 een verzoek om internationale bescherming indient bij de Dienst Vreemdelingen Zaken te Brussel.

Eind 2019 vraagt u aan uw zus om uw dochter op te halen en uw dochter verblijft tot op heden bij deze zus in Luanda, Angola. In België heeft u ondertussen een nieuwe relatie en op 22 september 2022 heeft u een zoon genaamd E.G.K.P. gekregen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: uw bijlage 26 met daarop de vermelding van uw zoon Emanuel, uw originele Angolese identiteitskaart, een originele en gelegaliseerde afschrift van uw Angolese geboorteakte als ook een beëdigde vertaling naar het Frans ervan. Uw advocate stuurde vervolgens ook nog op 24 juli 2023 per e-mail een door u ingevuld verzoek om inlichtingen naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Tijdens het persoonlijk onderhoud was weliswaar uw zoontje van dertien maanden oud aanwezig, maar de protection officer hield rekening met zijn aanwezigheid gedurende het interview. Op het einde van het persoonlijk onderhoud gaf u aan dat u, ondanks de nodige afleiding door de aanwezigheid van uw kind, alle redenen voor uw vertrek uit Angola en uw verzoek om internationale bescherming in België uiteen had kunnen zetten en uw advocate gaf aan geen opmerkingen te hebben over hoe het persoonlijk onderhoud was verlopen (CGVS, p.40-42).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, §1 van de Vreemdelingenwet.

Op basis van artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Op 10 november 2023 werd de kopie van de notities aangetekend naar u opgestuurd. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud zoals opgesteld door de protection officer.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’ zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorafgaand moet worden opgemerkt dat u een geschoolde en zelfstandige vrouw bent, dat u sinds uw 19e levensjaar op eigen benen staat en sindsdien ook werkt, wat maakte dat u eveneens vanaf uw 19e levensjaar zelfvoorzienend was in Angola (CGVS, p.12, p.16-17). Zo verdiende u in Angola door uw werk als receptioniste in hotels voldoende om in levensonderhoud voor uw dochter en uzelf te voorzien, om uw huur en studie te betalen, als ook om te sparen voor uw reis naar Europa (CGVS, p.9, p.13, p.15-16). Dit maakt dat het Commissariaat-generaal u beschouwt als een geschoolde en zelfstandige vrouw die gewend was zekere verantwoordelijkheid te hebben in het dagelijks leven en die een hoge mate van zelfredzaamheid heeft. Uw hoge mate van zelfredzaamheid blijkt uit dat u inmiddels in Brussel op de Angolese ambassade uw Angolese identiteitsdocument, als ook uw Angolese paspoort heeft kunnen vernieuwen, als ook uit het feit dat u er in geslaagd bent om vanuit België uw Angolese geboorteakte op te vragen én de nodige legalisaties heeft kunnen laten doen ten einde uw in België geboren zoontje door zijn biologische vader te laten erkennen (CGVS, p.6, als ook Voorgelegde documenten, groene map, administratief dossier). U weet dus uw weg naar de juiste (overheids)instanties te vinden.

Van iemand met een dergelijk profiel wordt des te meer verwacht duidelijke, coherente en waarachtige verklaringen af te leggen over alle redenen waarom men het land van herkomst heeft verlaten, over welke gebeurtenissen maakten dat zij het land diende te ontvluchten als ook de redenen waarom men in België een verzoek om internationale bescherming indient. U werd er bovendien door de protection officer tijdens de inleiding van het persoonlijk onderhoud op gewezen dat het zeer belangrijk was dat u de waarheid zou spreken, als ook dat u de plicht had om mee te werken. U gaf aan dit te zullen doen (CGVS, p.4).

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

*U verklaart de Angolese nationaliteit te hebben en bij terugkeer vervolging te vrezen als ook reeds al hebben moeten ondergaan omwille van een beweerde incestueuze relatie waaruit een kind voorgekomen zou zijn. Het Commissariaat-generaal trekt niet in twijfel dat u afkomstig bent uit Angola, maar **het CGVS is in het licht van de elementen in uw dossier echter niet overtuigd van het bestaan van een gegronde vrees, noch dat u een kind heeft met een halfbroer, noch dat u vervolgd zou zijn geweest vanwege deze beweerde incestueuze relatie.***

Vooraleerst moet worden opgemerkt dat u laattijdig uw verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en dat u bovendien aanvankelijk niet naar waarheid heeft verklaard in welke Europese landen u heeft verbleven vóór uw aankomst en verzoek om internationale bescherming in België.

*Zo heeft u bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming in België op 16 september 2019 **verzwegen** dat u daarvoor reeds 6 maanden in Nederland had doorgebracht. Op DVZ verklaarde u immers pas op **11 september 2019** te zijn vertrokken uit Angola en via "een onbekend transitland" te zijn doorgereisd naar België, waar u dan diezelfde dag nog zou zijn aangekomen (Vragenlijst DVZ, dd. 28.11.2019, vraag 37). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal verklaarde u opeens reeds in **maart 2019** uit Angola te zijn vertrokken en dat u **gedurende 6 maanden** bij een nicht en haar vriend in **Amsterdam, Nederland** zou hebben verbleven.*

*Klaarblijkelijk had u **géén haast** met het indienen van een verzoek om internationale bescherming en het is op zijn minst opmerkelijk te noemen dat u pas ná inwinnen van informatie bij uw Nederlandse huisgenoot ervoor kiest om **eerst verder te reizen naar België** om dan pas, **6 maanden na aankomst in Europa**, een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Dit is een indicatie dat u de internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relativeert de ernst van de door u beweerde 'vrees voor vervolging' of het 'risico op het lijden van ernstige schade'.*

Echter, het feit dat u nog andere tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw reis naar Europa en de landen waar u in Europa heeft verbleven ondermijnt de ernst van de door u beweerde 'vrees voor vervolging' of het 'risico op het lijden van ernstige schade' nog verder.

*Zo verklaarde u op DVZ op 28 november 2019 dat u geen ticket voor Portugal kón kopen, omdat er geen was en dat u dan maar besloot een ticket voor België te kopen "omdat dat ook een Europees land is" (Verklaring DVZ, dd. 28.11.2019, vraag 31). Niet veel later verklaarde u op DVZ **nooit in Portugal te zijn geweest**, omdat er mensen in Portugal zouden zijn die weten wat u heeft meegemaakt en omdat zij van kwade wille zijn (Verklaring DVZ, dd. 28.11.2019, vraag 33).*

*Op het CGVS tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u opeens **in Portugal te zijn toegekomen** en dat u het plan had bij een "verre nicht" te verblijven, maar dat zij niet in Portugal bleek te zijn. U heeft dan maar het vliegtuig genomen **naar Nederland** om toch naar deze nicht te gaan (CGVS, p.10). Bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming op DVZ had u Nederland geheel niet vermeld, niet als transitland, noch als land waarin u verbleven zou hebben. Het Commissariaat-generaal acht het niet geloofwaardig dat u een verblijf van 6 maanden zou hebben kunnen 'vergeten' te vermelden op DVZ, noch –zoals u verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS- dat u het niet vermeld heeft, omdat 'ze u er niet naar hebben gevraagd' (CGVS, p.36).*

*Op de vraag van de protection officer waarom u geen verzoek om internationale bescherming heeft ingediend **in Nederland**, -u verbleef immers al geruime tijd in dat land- antwoordt u tot tweemaal toe dat u nergens van wist (CGVS, p.36). Ook hiermee spreekt u uzelf tegen, want u verklaart immers ook dat de vriend van uw nicht u na een paar maanden in Nederland verteld zou hebben over de asielprocedure. Een verklaring*

waarom u daarna dan tóch nog specifiek naar België bent gereisd in plaats van eenvoudigweg in Nederland asiel aan te vragen, geeft u niet (CGVS, p.36).

Ook verklaarde u op DVZ dat u uw Schengenvisum bij de Portugese ambassade in Luanda aan had gevraagd **in juli 2019** en dat **het visum waarmee u reisde aan u werd uitgereikt in augustus 2019** (Vragenlijst DVZ dd. 28.11.2019, vraag 28). U verklaarde eveneens dat u ook een visumaanvraag had ingediend in februari 2019, maar dat er een aantal gegevens waren die niet klopte, er zou een document van uw school ontbreken, **waardoor u een nieuwe aanvraag deed in juli 2019** (Vragenlijst DVZ dd. 28.11.2019, vraag 28).

Uit gegevens uit de Visum Information System (hierna VIS) blijkt echter dat u effectief een visumaanvraag heeft gedaan op de Portugese ambassade te Luanda **begin 2019**, maar óók dat **dit visum aan u werd uitgereikt op 07 februari 2019**. Uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud onderschrijven deze gegevens uit het VIS, gezien u aangeeft dat u begin 2019 een visum heeft aangevraagd (CGVS, p.9). Waarom u dan aanvankelijk moedwillig in november 2019 bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming op DVZ uw verblijf in Nederland **verzwegen en er nog een verhaal bij verzon** over uw datum van vertrek én aankomst, en 'het niet compleet zijn van uw visumaanvraag', daar kan het CGVS naar gissen, maar dat u dit alles heeft **verzwegen** komt uw algemene geloofwaardigheid alleszins niet ten goede. Uw "aanvulling" dat er in België zogenaamd 'een fout bij de registratie van uw datum van aankomst' zou zijn gemaakt, onderstreept bovenstaande analyse eens te meer, omdat door uw verklaringen tijdens het persoonlijk op het CGVS dan uiteindelijk toch blijkt dat ook deze 'aanvulling' **niet** naar waarheid was (Verklaringen DVZ dd. 28.11.2019, vraag 37).

Het feit dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over de datum van vertrek uit Angola als ook over de landen waar u in Europa heeft verbleven én dat u 6 maanden heeft gewacht alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen, ondermijnen de ernst van de door u beweerde 'vrees voor vervolging' of het 'risico op het lijden van ernstige schade' en voeden het vermoeden dat er überhaupt geen vrees is.

Ten tweede legt u tegenstrijdige en lacuneuze verklaringen af over wat en waarom u precies vreest in Angola, als ook over de vervolgingsfeiten waarvan u reeds het slachtoffer zou zijn geweest.

Zo verklaarde u op DVZ dat u uit Angola bent vertrokken op het moment dat u erachter kwam dat de vader van uw dochter uw halfbroer was. **Er zouden géén geweldsincidenten zijn gebeurd**, maar u had een psychische schok en u werd vernederd en afgewezen door familieleden en vrienden. Dat zou gelinkt zijn aan de **geboorte** van uw kind en verder **verwachtte u in de toekomst in Angola te worden verstoten en gediscrimineerd**. Bij een terugkeer naar Angola vreest u depressie en ontwricht te zullen worden in de mate dat u zichzelf zou doden. U vreest in Angola de gemeenschap en het klimaat wat er heerst (DVZ Vragenlijst CGVS, vraag 4, 5 en 7). **U bent echter niet vertrokken op het moment dat u erachter kwam dat uw partner en vader van uw dochter uw halfbroer was, maar pas ruim 2 jaar later** (CGVS, p.10, p.29).

Als antwoord op het **Verzoek om inlichtingen** (Zie Toegevoegde documenten, groene map, administratief dossier) verklaarde u dan weer dat iedereen, zowel familieleden als mensen die u kende, over u praatten en u veroordeelden. U zou gestigmatiseerd en buitengesloten zijn geweest. Uw familie wilde niet meer met u praten en u ontving telefoontjes en beschuldigingen. Door het stigma en de discriminatie had bovendien uw eigen bedrijf geen succes. Bij een terugkeer naar Angola vreest u opnieuw gestigmatiseerd en aan de kant te worden geschoven en u vreest hetzelfde voor uw tweede kindje E. (Zie e-mail advocate dd. 24.07.2023, toegevoegd aan Documenten, groene map, administratief dossier).

Waar u op DVZ nog sprak over een vrees voor een toekomstige vervolging, schrijft u drie jaar later in het verzoek om inlichtingen over reeds geleden vervolging, een verandering van visie welke bij het Commissariaat-generaal toch enigszins bevreemdend over komt. Bovendien verklaart u ook dat u altijd met uw zus een goede band heeft blijven behouden, dat de relatie met uw vader nog voor zijn dood is hersteld en dat u ook nog een goede vriendin in Angola heeft (CGVS, p.19, p.20, p.23). Dit is weliswaar een klein netwerk, maar helemaal geïsoleerd bent u toch niet. Er zijn meer tegenstrijdigheden en inconsistenties te vinden in uw verklaringen over de beweerde vervolgingsfeiten in uw land van herkomst.

Zo verklaarde u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS, in tegenstelling wat u eerder verklaard had, opeens dat er wel degelijk sprake van fysiek geweld zou zijn geweest, een verklaring die haaks staat op uw verklaringen op DVZ (Vragenlijst CGVS, dd. 16.11.2020, vraag 5). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS stelde u dat uw vader en uw broer u fysiek pijn zouden hebben gedaan in 2017 na de gebeurtenissen (CGVS, p.34) – gebeurtenissen waarvan u, zoals supra gezegd, dan toch niet meer precies weet wanneer die zijn gebeurd. U houdt het op een vage "alles is gebeurd in 2017" (CGVS, p.34).

Wat het Commissariaat-generaal echter duidelijke vraagtekens doet zetten bij uw vrees, is dat zo helder als u was tijdens het eerste interview op DVZ en in de antwoorden op het verzoek om inlichtingen over wie en wat u vreest in Angola, zo vaag, lacuneus en onduidelijk zijn uw verklaringen tijdens het uitgebreide persoonlijk onderhoud op het CGVS.

Zo antwoordt u op het CGVS op de vraag wie u vreest bij een eventuele terugkeer naar Angola: “De mensen”. Wanneer de protection officer u vraagt welke mensen u vreest, antwoordde u “De familie”. Wederom vraagt de protection officer welke familieleden u dan vreest en u ontwijkt dan het antwoord door te zeggen: “Bij die voorstelling was praktisch de hele familie aanwezig, en het woord verspreidt zich.” (CGVS p.33). Nochtans geeft u ook aan dat u nog altijd een goede band heeft met uw zus en dat u ook goed contact had met de halfbroers en –zussen die u, naar eigen zeggen, kent vanaf uw geboorte (CGVS p.20, p.22). Het is des te vreemder en juist vanwege die goede band met uw zus en ouders (CGVS, p.19-20), dat u ondanks dat u al sinds 2015 met uw beweerde halfbroer samen was voor januari 2017 *nóóit* uw partner aan uw familie heeft voorgesteld (CGVS, p.26).

U blijft tijdens het gehele persoonlijk onderhoud hangen in de weinig zeggende, noch doorleefde verklaringen en gebruikt daarbij steeds dezelfde algemene termen: “situatie, moeilijk, gebeurtenissen, dingen die gebeurd zijn, alles, de mensen, ze praten” (CGVS, p.13, p.17, p.18, p.22, p.24, p.32, p.33, p.34).

Een ander frappant gegeven is dat u, ondanks dat de relatie met uw halfbroer twee jaar duurde, u bijzonder zeer weinig over hem weet te vertellen. Zo weet u weliswaar zijn naam en religie, maar niet zijn geboorteplaats of –datum (CGVS, p.25-26). U bezocht hem in zijn provincie Lunda Norte en bracht er bij hem vakanties door, maar u weet niet waar hij precies woonde (CGVS, p.26-27). U kende zijn moeder, maar u weet haar naam niet (CGVS, p.27). Nochtans zou verwacht mogen worden dat u ook na ‘De Gebeurtenis’ waarbij uw vader uw partners moeder ontmoette en aan het licht kwam dat uw partner ook uw halfbroer was, over alle betrokken partijen (zoals **de moeder van uw ex-partner, de vader van uw kindje en tevens uw halfbroer**) gesproken zou hebben. Bijvoorbeeld met uw zus, met wie u nog altijd meerdere keren per week telefonisch contact heeft en een heel hechte band heeft (CGVS, p.20). Helemaal omdat u eveneens verklaart dat het een grote tragedie was en dat er sindsdien ruzie was tussen de twee families (CGVS, p.28).

Ook al geeft u weinig informatie over uw ex-partner en tevens halfbroer, toch slaagt u erin om ook over hem tegenstrijdige verklaringen af te leggen. Zo verklaarde u als antwoord op het ‘**Verzoek om inlichtingen**’ dd.24.07.2023 dat uw ex-partner en tevens halfbroer **een voetballer** was. Tijdens het persoonlijk onderhoud antwoordt u: “Wat is zijn beroep? **Hij deed sondages in de zee, hij hielp mee zoeken naar petroleum in de zee.**” (CGVS, p.25). Zijn beroep als voetballer noemt u niet tijdens het persoonlijk onderhoud tot u **-op het einde van het onderhoud en ná confrontatie met deze tegenstrijdigheid-** uw verklaring aanpast en zegt dat uw ex-partner en tevens halfbroer allebei de beroepen zou hebben uitgeoefend hebben (CGVS, p.37). Wat mogelijk zou kunnen zijn, maar het gegeven dat u dit pas aangeeft **ná** een confrontatie met een tegenstrijdigheid komt de geloofwaardigheid niet ten goede.

Zoals supra uiteengezet blijft u dermate vaag en tegenstrijdig in uw verklaringen over elk detail van uw vluchtrelaas, dat het Commissariaat-generaal niet anders kan dan betwijfelen of het daadwerkelijk wel allemaal heeft plaatsgevonden. Een ander voorbeeld van uw niet doorleefde en alles behalve gedetailleerde verklaringen is de manier waarop u steeds *zél*f refereert naar uw vervolgingsfeiten. Zo refereert u tijdens het persoonlijk onderhoud maar liefst 8 keer naar uw vervolgingsfeiten met de weinig specifieke bewoording “de gebeurtenissen”, zonder meer uitleg te geven dan de oppervlakkige uitleg dat u een kind kreeg met uw halfbroer en dat het allemaal “moeilijk” voor u was (CGVS, p.17, p.19, p.24, p.32, p.34). Meer gedetailleerde of een doorleefde uitleg over de gevolgen van een kind krijgen met een halfbroer geeft u niet, behalve dan dat u meermaals diende te verhuizen en dat de mensen over u zouden praten (CGVS, p.28).

Ook kon u tijdens het persoonlijk onderhoud niet zeggen wat u nu precies vreest bij een terugkeer. U verklaarde namelijk dat u het niet uit kán leggen én dat u niet eens weet of u het kan proberen om het uit te leggen (CGVS p.33). Wanneer de protection officer doorvraagt, antwoordt u slechts dat u “bang” bent dat het verleden wordt opgerakeld en dat het vooral de psychische gevolgen zijn die u vreest (CGVS p.33).

U haalt *zél*f tijdens het persoonlijk onderhoud niet eens de terminologie aan die u bij uw verklaringen op het Verzoek om inlichtingen gebruikte, namelijk stigma en discriminatie (Zie Toegevoegde documenten, groene map, administratief dossier). Toch ‘erkent’ u dat dát is wat er met u gebeurde en doet dit **nadat** de protection officer op het einde van het persoonlijk onderhoud u met uw eigen woorden confronteert (CGVS, p.37). Maar ook dan lukt het u niet om uit te leggen waaruit uw vervolgingsfeiten nu precies bestonden. Wederom vervalt u namelijk in algemene termen wanneer u de vraag gesteld wordt wie u dan discrimineerde. U antwoordt dan

“Mensen”, om vervolgens op de vraag “Welke mensen?” te antwoorden: “Familieleden, mensen van de kerk, burenen, zodra ze het wisten.”. Wanneer er dan aan u gevraagd wordt hoe u dan precies gediscrimineerd werd, antwoordt u opnieuw vaag en oppervlakkig zonder doorleefde details te geven. “Ze” zouden u “droevig” en “verdrietig” hebben gemaakt tot op het punt dat u zichzelf afzonderde, maar u zou, zoals supra reeds uiteengezet, daarvoor geen hulp hebben gezocht.

Uw dermate vage, weinig doorleefde en detailloze verklaringen over de beweerde vervolgingsfeiten ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaarde vervolgingsfeiten volledig.

Het Commissariaat–generaal vindt het uiterst merkwaardig dat iemand die vanwege de vervolging die zij vreest het drastische besluit moet nemen om haar land te ontvluchten en daarmee haar dochter van 27 maanden moet achterlaten, zo vaag blijft in haar verklaringen over wat er precies is gebeurd dat haar ertoe dwong een dergelijke ingrijpende beslissing te nemen. Zo kan u zich bijvoorbeeld niet herinneren op welke dag in januari 2017 uw leven zo’n drastische wending nam (CGVS p.28) en was voor u verhuizen naar een andere provincie in Angola om vervolging te ontlopen geen optie “omdat u er niemand zou kennen” (CGVS p.32).

Tot slot vindt het CGVS ook zeer opmerkelijk dat u ondanks dat in Angola uw dochter de eerste 27 maanden bij u woonde en u tot op heden contact met haar heeft u géén enkel bewijsstuk van haar bestaan kan voorleggen.

Zo kan u geen enkele foto voorleggen waar u beide samen op staat, noch de geboorteakte van uw dochter –want u zou haar geboorte nooit hebben geregistreerd-, noch een ander document dat staat dat u moeder bent van een meisje of dat u een kind heeft gekregen met uw beweerde halfbroer (CGVS, p.24-25). Nochtans postte u in Angola in de periode waarin u samen met uw dochter in Luanda woonde en in welke de vervolging plaats zou hebben gevonden, te weten de periode tussen januari 2017-februari 2019, wél veelvuldig foto’s van uzelf op één van uw (toegankelijke) Facebookpagina’s (<https://www.facebook.com/marta.vando>), maar nergens op deze foto’s of de commentaren die er op worden gegeven lijkt er sprake te zijn van sociale isolatie of überhaupt van moederschap van een klein meisje (Zie ook screenshots van uw Facebookfoto’s, blauwe map, administratief dossier). Het CGVS heeft overigens aan u als ook uw advocate meermaals gevraagd om medische documenten voor te leggen van uw zwangerschap en geboorte van uw zoontje geboren in België (CGVS, p.3). Uit die documenten zou immers ook kunnen blijken dat u reeds eerder moeder werd, maar ook deze documenten laat u tot op heden na om voor te leggen. Dat maakt dat het Commissariaat-generaal geen enkel document heeft waaruit blijkt dat u effectief moeder bent van een kind in Angola. Nochtans zijn alle motieven voor uw verzoek om internationale bescherming rond dit ene element gebaseerd.

Een bijkomend element dat maakt dat het Commissariaat-generaal grote vraagtekens zet bij het werkelijke bestaan van een kind voortkomend uit een incestueuze relatie tout court, is het feit dat u aangeeft dat u nooit “de tijd te hebben gehad” om de aangifte van de geboorte en daarmee het bestaan van uw dochter administratief in orde te zetten (CGVS, p.29). Eens te meer omdat uit de COI blijkt dat de Angolese overheid al sinds 2015, dus ruim een jaar vóór de verklaarde geboorte van uw dochter, bezig was met een groots opgezette, landelijke campagne om alle pasgeboren en jonge kinderen te registreren en dat deze campagne juist in Luanda, de geboorteplaats van uw beweerde dochter, zeer effectief bleek te zijn. Daarnaast blijkt uit het Angolese burgerlijke wetboek dat óók een alleenstaande moeder de geboorte van een kind kan laten registreren (Zie ook COI, blauwe map, administratief dossier) dit in tegendeel tot wat u verklaard heeft. U vertelde bovendien dat uw dochter inmiddels al naar school gaat en het toegevoegde rapport van UNICEF geeft duidelijk aan dat voor de schoolinschrijving iemand in Angola geregistreerd moet zijn (Zie ook COI, blauwe map, administratief dossier).

Het feit dat twee vrouwen die u ‘tante’ noemen op Facebook berichten met foto’s van u plaatsen om u te feliciteren voor uw verjaardag, als ook dat één van de twee vrouwen daarbij vermeldt dat ze zeer verdrietig was, maar ook gelukkig voor u is **omdat uw droom om te reizen was uitgekomen**, ondermijnen -net zoals uw laattijdig verzoek, het verzwijgen van uw verblijf in Nederland, uw vele vage, inconsistente als ook tegenstrijdige verklaringen over de vervolgingsfeiten, het weinige van informatie wat u kan geven over uw ex-partner en tevens halfbroer en het ontbreken van ook maar elk spoor van een dochter in Angola- de ernst als ook uw vrees voor vervolging volledig (zie ook Facebook-screenshots, blauwe map, administratief dossier).

Uit al het bovenstaand dient dan ook te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land verlaten heeft uit een ‘gegronde vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een ‘reëel risico op lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Bovenstaande conclusie geldt ook voor de vrees die u uit in naam van uw zoon E., gezien u voor uw in België geboren zoon E. enkel een vrees aanhaalt die een gevolg zou zijn van uw eigen vrees en deze laatste als ongeloofwaardig wordt beoordeeld door het Commissariaat-generaal. U stelt daarnaast dat het moeilijk wordt aan uw familie uit te leggen dat u nog een kind heeft van een andere vader, een dergelijke 'vrees' valt ten eerste niet onder de conventie van Genève, en kan u ten tweede evenmin staven

De voorgelegde kopieën van uw Angolese identiteitsdocumenten en geboorteakte tonen enkel uw identiteit aan, gegevens welke door het CGVS niet in twijfel worden getrokken. De overige documenten die u neerlegt ter staving van uw verzoek om internationale bescherming kunnen bovenstaande beoordeling niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

In een eerste middel beroept verzoekster zich op de schending van "de beginselen van behoorlijk bestuur, van zorgvuldigheid en voorzorg, van de kennelijke beoordelingsfout en van de schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen".

Verzoekster ontwikkelt het middel als volgt:

"[...]

- *Eerste tak : wat betreft het persoonlijk onderhoud*

Overwegende dat aan verzoekster wordt verweten dat zij tijdens het diepgaande persoonlijke onderhoud bij het CGVS vage, laconieke, oppervlakkige en onduidelijke verklaringen heeft afgelegd.

Dat erop gewezen moet worden dat de zoon van verzoekster van 13 maanden aanwezig was.

Dat in de bestreden beslissing staat dat : [...]

Dat, ondanks deze vaststelling van de protection officer ten behoeve van de zaak, het duidelijk is dat verzoekster moeite had om de discriminatie die ze had ervaren en die leidde tot haar vlucht twee jaar na de familiereünie waarbij zij en haar familie ontdekten dat zij een relatie had met een man die haar halfbroer bleek te zijn en met wie ze een dochter had, in de praktijk te brengen (CGVS, p.34).

Dat er werd opgemerkt dat verzoekster de vragen die haar werden gesteld kort voor het einde van de hoorzitting begon te begrijpen (CGVS, blz. 41).

Dat bijgevolg geen aanvullende informatie werd verstrekt om de aanvankelijke antwoorden van verzoekster te verduidelijken.

Dat de raadsman van verzoekster, die ter plaatse aanwezig was, terecht aangaf dat verdere vragen nodig waren.

Dat de raadsman van verzoekster hieraan toevoegde dat dit gebrek aan informatie het noodzakelijk maakte om verzoekster een tweede keer op te roepen om de grijze zones op te helderen.

Dat uit de aantekeningen van de hoorzitting duidelijk bleek dat de omstandigheden voor verzoekster niet optimaal waren om volledige en gedetailleerde verklaringen af te leggen en dat daarom meer vragen nodig waren.

Dat tegenpartij ten onrechte niet heeft overwogen dat een nieuwe hoorzitting noodzakelijk was en daardoor het beginsel van behoorlijk bestuur heeft geschonden volgens hetwelk zij als een normaal zorgvuldig en redelijk bestuur dient te handelen.

- *Tweede tak : wat het begrip van de vragen betreft*

Overwegende dat aan verzoekster wordt verweten dat zij vage, beknopte, oppervlakkige en onduidelijke verklaringen heeft afgelegd tijdens het diepgaande persoonlijke onderhoud op het CGVS.

Dat dit gebrek aan precisie wordt verklaard door het feit dat werd meegedeeld dat verzoekster niet alle vragen die haar werden gesteld, had begrepen (CGVS, blz. 41).

Dat de tussenkomst van haar raadsman aan het einde van de hoorzitting in dit opzicht voldoende expliciet is : [...]

Dat in reactie op deze opmerking werd verklaard dat [...]

Dat het erg moeilijk is voor aanvragers van internationale bescherming om te begrijpen dat ze alledaagse basisinformatie moeten geven.

Dat uit de bestreden beslissing echter duidelijk blijkt dat het is gebaseerd op een algemeen gebrek aan verduidelijking van dit soort vragen...

Dat de genomen beslissing bijgevolg in strijd is met het voorzorgsbeginsel, aangezien elke administratie haar beslissingen zorgvuldig moet nemen. Zij moet bij het nemen van een beslissing over alle noodzakelijke juridische en feitelijke informatie beschikken, hetgeen hier niet het geval is."

In een tweede middel beroept verzoekster zich op de schending van "artikel 1, sectie A, §2 en 33 § 1er van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951, van artikelen 48/3, 48/4, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen, evenals van de beginselen van behoorlijk bestuur, van zorgvuldigheid en voorzorg en van de kennelijke beoordelingsfout en van de schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen".

Verzoekster onderbouwt het middel als volgt:

"[...]

• *Eerste tak : wat het ontbreken van een verklaring betreft*

Overwegende dat het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen twijfels uit over het werkelijke bestaan van een kind uit een incestueuze relatie door verzoekster te verwijten dat zij nooit "de tijd heeft gehad" om de geboorteaangifte of enig ander document waaruit blijkt dat zij inderdaad de moeder van een dochter is, administratief in orde te brengen.

Dat verzoekster aangeeft dat zij haar eerste dochter, geboren uit de betwiste relatie, niet bij de gemeente heeft aangegeven.

Dat de vader moest aanwezig zijn.

Dat dit op grond van de familierelatie tussen betrokkenen niet haalbaar was.

Dat verzoekster volgens de protection officer de stappen alleen kon zetten zonder de vader nodig te hebben.

Dat verzoekster formeel heeft verklaard dat dit niet het geval was en dat de aanwezigheid van de vader vereist was.

Dat het niet onbekend is dat in Angola er een wanverhouding bestaat tussen wat de wet uitdrukkelijk voorschrijft en wat er daadwerkelijk gebeurt.

Dat bij wijze van voorbeeld kan worden verwezen naar de algemene situatie in Angola, waar de politie gebonden is aan een disciplinaire regels die bepalen dat wanneer een politieagent van mening is dat het opvolgen van een bevel van een meerdere kan leiden tot geweld, hij dit onder vier ogen kan melden aan zijn meerdere. Dat in de praktijk Angolese politieagenten echter absolute gehoorzaamheid bewijzen, waarbij ze het juridische aspect van hun beroep terzijde schuiven.

Dat het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen bijgevolg geen juridische gronden had om het bestaan van het kind in twijfel te trekken, aangezien het zich enkel baseerde op het veronderstelde functioneren van de Angolese instellingen, zonder rekening te houden met wat er daadwerkelijk in het land gebeurde.

Dat de gebrekkige werking van de instellingen het in de praktijk onmogelijk maakt om een kind in te schrijven zonder de aanwezigheid van de vader.

Dat tegenpartij een kennelijke beoordelingsfout maakt door het bestaan van het kind van verzoekster in twijfel te trekken en door geen rekening te houden met de realiteit en het slecht functioneren van de instellingen in Angola.

Dat zij de in het middel beoogde beschikkingen kennelijk schendt.

• *Tweede tak : wat de situatie van afwijzing betreft*

Overwegende dat verzoekster veel kritiek heeft gekregen op het feit dat zij geen enkele foto kon overleggen waarop zij en haar dochter samen te zien waren.

Dat het echter, gezien de omstandigheden waarin het kind is geboren, niet abnormaal is dat verzoekster zich in een situatie van afwijzing ten opzichte van haar dochter bevindt.

Dat dit tijdens het individuele onderhoud door de raadsman van verzoekster werd benadrukt (CGVS, blz. 41 en 42).

Dat in deze context de afwezigheid van foto's in het bezit van verzoekster wordt verklaard.

Dat verzoekster verklaarde dat ze "walgde" van het feit dat ze een relatie had met haar halfbroer en dat ze sinds het incident met een enorm gevoel van schaamte leeft.

Dat verzoekster een moeilijk te accepteren waarheid onder ogen moest zien over haar incestueuze relatie met haar halfbroer, uit wie hun dochter is geboren.

Dat deze openbaring van de familiebanden tussen verzoekster en haar halfbroer werd verergerd door het psychologische en fysieke geweld van haar familie en gemeenschap.

Dat hieraan moet worden toegevoegd dat verzoekster katholiek is en ook gebukt gaat onder het gewicht van haar religie, waarbij zij zeer betrokken was (CGVS, P.16).

Dat in het licht van deze elementen moet worden benadrukt dat verzoekster de conflictsituatie die zij heeft meegemaakt en die zij vandaag nog steeds vreest, in verband brengt met de geboorte van haar kind.

Dat er dus sprake is van een kennelijke beoordelingsfout, aangezien het ontbreken van een band niet betekent dat het kind nooit heeft bestaan. Bovendien wordt geen rekening gehouden met de ervaring van verzoekster en haar individuele situatie.

• *Derde tak : wat betreft de tegenstrijdigheden die aan verzoekster worden verweten*

Overwegende dat verzoekster wordt verweten dat haar verklaringen op bepaalde punten tegenstrijdig en inconsistent zijn, met name wat betreft :

- De verklaringen van verzoekster over het beroep van haar ex-partner en halfbroer, waarin zij enerzijds zegt dat hij voetballer is en anderzijds dat hij op zee werkt.

Dat erop gewezen moet worden dat verzoekster verklaarde dat haar ex-partner en halfbroer voetballer was.

Dat zij steeds heeft verklaard dat hij voetballer was.

Dat zij vervolgens ook heeft verklaard dat haar ex-partner en halfbroer op zee werkte.

Dat zij verklaart dat hij twee beroepen had.

Dat dit in werkelijkheid geen tegenstrijdigheid is, maar een nalatigheid van verzoekster was in die zin dat zij haar versie over het beroep van voetballer van haar ex-partner en halfbroer niet heeft gewijzigd.

Dat verzoekster zichzelf dus niet tegenspreekt.

- De verklaringen van verzoekster over het daadwerkelijk ondervonden geweld

Overwegende dat aan verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud is verweten dat zij plotseling heeft verklaard dat er wel degelijk sprake is geweest van fysiek geweld van de kant van haar broer en vader, in tegenstelling tot wat tijdens het eerste onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd verklaard.

Dat er moet worden benadrukt dat verzoekster sinds januari 2017 in een bijzonder moeilijke psychische situatie verkeert.

Dat het voor haar bijzonder schrijnend is om haar verhaal te moeten vertellen en bijzonder pijnlijke momenten te moeten herinneren.

Dat zij niet over de mentale kracht beschikt om haar verhaal, dat alle traumatische gebeurtenissen omvat die zij heeft meegemaakt, te vertellen.

Dat verzoekster vanaf het begin van het individuele onderhoud verklaarde dat ze mentaal minder sterk was (CGVS, p.2).

Dat zij om psychologische hulp in België vroeg, maar dat dit lukte niet door de taalbarrière.

Dat verzoekster verklaarde dat ze het slachtoffer was geweest van psychisch en fysiek geweld.

Dat zij nooit heeft verklaard dat zij enkel psychisch geweld had ondergaan.

Dat zij zichzelf dus geenszins heeft tegengesproken.

Dat derhalve rekening moet worden gehouden met de uiterst fragiele psychische toestand van verzoekster met betrekking tot de verklaringen die zij tijdens het eerste verhoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken heeft afgelegd, alsmede met het feit dat haar verklaringen niet met elkaar in tegenspraak zijn.

- De verklaringen van verzoekster betreffende het niet indienen van haar verzoek om internationale bescherming in Nederland.

Overwegende dat de Commissaris-generaal erop wijst dat verzoekster zichzelf tegenspreekt door te verklaren dat zij niet wist waarom zij geen verzoek om internationale bescherming had ingediend, terwijl zij ook verklaart dat de vriend van haar neef haar na enkele maanden in Nederland over de asielprocedure heeft verteld.

Dat verzoekster verklaart dat zij niet wist waarom zij geen verzoek om internationale bescherming in Nederland had ingediend.

Dat zij stelt dat de vriend van haar neef haar na enkele maanden in Nederland had verteld over de asielprocedure.

Dat een "tegenstrijdigheid" wordt gedefinieerd als "zichzelf tegenspreken, het tegenovergestelde zeggen van wat men al heeft gezegd".

Dat in werkelijkheid verzoekster zichzelf niet tegenspreekt.

Dat het feit dat zij niet weet waarom zij geen internationale hulp in Nederland heeft aangevraagd, geenszins in tegenspraak is met het feit dat zij via de vriend van haar neef op de procedure werd gewezen.

Dat verzoekster evenmin kan worden verweten dat zij voor de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming eerder België dan Nederland heeft gekozen.

• *Vierde tak : wat betreft de vrees voor haar tweede kind*

Overwegende dat het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen verzoekster verwijt dat zij in haar verklaringen niet voldoende gegevens of elementen heeft vermeld om aan te tonen dat zij haar land heeft verlaten wegens een "gegronde vrees voor vervolging" in de zin van het Verdrag van Genève of een "reëel risico

op ernstige schade" in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming.

Dat bovendien wordt gesteld dat : [...]

Dat verzoekster de vrees uitsprak dat haar tweede kind fysiek en psychisch geweld zou ondergaan vanwege de band tussen hen en vanwege het feit dat hij was geboren van een andere vader dan haar eerste kind.

Dat de enige vrees van verzoekster door de Commissaris-generaal ongeloofwaardig werd geacht omdat deze werd gekwalificeerd als een gevolg van haar eigen vrees.

Dat hiermee volledig wordt voorbijgegaan aan de problematische context die verzoekster tracht te verklaren.

Dat de beslissing dus niet formeel is gemotiveerd.

Dat er in casu een reële vrees bestaat dat haar kind door de omstandigheden van zijn geboorte het slachtoffer zou worden van psychisch en fysiek geweld door de familie.

Dat eraan herinnerd dient te worden dat verzoekster zeer gehecht is aan haar godsdienst.

Dat haar familie in Angola zeer gelovig is (CGVS, p.37).

Dat verzoekster aangeeft dat het bijzonder moeilijk zou zijn om uit te leggen dat haar zoon van een andere vader dan haar dochter is geboren.

Dat daarbij het gewicht van de animositeit komt die nog steeds op verzoekster weegt in verband met haar incestueuze relatie met haar ex-partner en halfbroer.

Dat door zo te oordelen, de Commissaris-generaal geen rekening houdt met de belangen van de zoon van verzoekster.

Dat uit de gehoornota's dus niet blijkt dat de vrees van verzoeksters voor haar tweede kind juist werd beoordeeld.

Dat ten onrechte werd geoordeeld dat een dergelijke vrees niet onder het Verdrag van Genève valt, omdat redelijkerwijs kan worden gesteld dat vrouwen in een soortgelijke situatie als verzoekster juist onder de door het Verdrag van Genève beschermde categorieën vallen.

III. DE SUBSIDIAIRE BESCHERMING

Overwegende dat het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen geen subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verleent.

Dat verzoekster in geval van terugkeer naar Angola in hoge mate wordt blootgesteld aan ernstige bedreigingen van haar psychische en fysieke integriteit.

Dat haar hele gemeenschap en haar familie op de hoogte zijn van haar verleden en haar reeds psychisch en fysiek geweld hebben aangedaan.

Dat als gevolg van deze voortdurende bedreiging verzoekster niet kan verwachten dat de autoriteiten haar veiligheid garanderen, omdat zij zelf als gevaarlijk voor de bevolking worden beschouwd.

Dat gevallen van huiselijk geweld in Angola veel voorkomen en niet serieus worden genomen.

Dat het "Research Directorate, Immigration and Refugee Board of Canada, Ottawa", verklaart dat : [...]

Dat gemakkelijk kan worden gezegd dat de houding van politieagenten vergelijkbaar zal zijn in gevallen van intra-familiaal geweld.

Dat verzoekster geen enkele bescherming van haar familie en/of gemeenschap kan verwachten.

Dat tegenpartij geen rekening heeft gehouden met deze vervolging en de nalatigheid van het rechtsstelsel in ANGOLA.

Dat deze documentaire bron aantoont dat geweld endemisch en onbestraft is.

Dat het onvermijdelijk is.

Dat haar daarom de vluchtelingenstatus of op zijn minst subsidiaire bescherming verleend moet worden."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De verwijzing naar wetsbepalingen en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar

geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Verzoekster betoogt in het verzoekschrift dat de omstandigheden van het persoonlijk onderhoud niet optimaal waren. Ze wijst erop dat haar zoon van 13 maanden aanwezig was, dat ze moeite had om de discriminatie die ze had ervaren in de praktijk te brengen, dat ze niet alle vragen begrepen heeft en dat haar advocaat had aangegeven dat er verdere vragen nodig waren.

Inzake eventuele bijzondere procedurele noden in hoofde van verzoekster stelt de bestreden beslissing op goede gronden het volgende:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Tijdens het persoonlijk onderhoud was weliswaar uw zoontje van dertien maanden oud aanwezig, maar de protection officer hield rekening met zijn aanwezigheid gedurende het interview. Op het einde van het persoonlijk onderhoud gaf u aan dat u, ondanks de nodige afleiding door de aanwezigheid van uw kind, alle redenen voor uw vertrek uit Angola en uw verzoek om internationale bescherming in België uiteen had kunnen zetten en uw advocate gaf aan geen opmerkingen te hebben over hoe het persoonlijk onderhoud was verlopen (CGVS, p.40-42).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

In de mate dat verzoekster in het kader van onderhavige procedure aanvoert dat geen rekening werd gehouden met haar (beweerde) procedurele noden dient te worden verwezen naar artikel 48/9, § 4 van de Vreemdelingenwet, dat stelt dat de beoordeling van de bijzondere procedurele noden op zich zelf niet vatbaar voor beroep is. Het feit dat de evaluatie van de bijzondere procedurele noden op zich zelf niet vatbaar is voor beroep staat er niet aan in de weg dat die evaluatie wordt bekritiseerd in het kader van een beroep ingesteld tegen de beslissing tot verwerping of onontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming.

De Raad kan wel nagaan of verzoekster, rekening houdend met haar profiel van specifieke kwetsbaarheid, passende steun heeft gekregen in het licht van de doelstelling dat de verzoekster de rechten moet kunnen genieten en zich moet kunnen gedragen naar de verplichtingen die haar worden opgelegd tijdens de hele procedure.

Vooreerst kon verweerder terecht besluiten dat er in hoofde van verzoekster geen sprake is van bijzondere procedurele noden. Te dezen dient benadrukt dat het aan verzoekster is om aan te geven dat zij mogelijk problemen zou kennen gedurende de procedure. De asielinstanties konden uit verzoeksters profiel, verklaringen en de elementen in het administratief dossier geen dergelijke conclusies afleiden. De vragenlijst *“bijzondere procedure noden”* bevat geen elementen waaruit kan blijken dat verzoekster eventuele bijzondere procedurele noden kenbaar maakte.

Uit een eenvoudige lezing van verzoeksters verklaringen blijkt bovendien duidelijk dat aan verzoekster eenvoudige en duidelijke vragen werden gesteld, die zij goed kon volgen en waarvan zij de logica en de inhoud correct begreep. Op het einde van het persoonlijk onderhoud bevestigde verzoekster dat zij alle vragen begrepen heeft en alle redenen die hebben geleid tot haar vertrek uit Angola heeft kunnen meedelen (*“Dan zijn we nu tot een einde gekomen van dit onderhoud. Heeft u al mijn vragen vandaag goed begrepen?”, “Ja.”, “Heeft u vandaag alle redenen kunnen vertellen voor uw vertrek uit Angola en uw verzoek om internationale bescherming in België?”, “Ja.”, “Heeft u de tolk de hele tijd goed begrepen?”, “Ja.”, “Zijn er nog andere dingen die u wil toevoegen, waar ik nog niet naar gevraagd heb, maar waarvan u denkt dat ik ze moet weten?”, “Nee.”*, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 40).

Waar er in het verzoekschrift wordt op gewezen dat verzoeksters advocaat op het einde van het persoonlijk onderhoud aangaf dat verzoekster de vraag om informatie van het dagelijks leven van het koppel niet heeft begrepen, blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat verzoekster deze vraag wel degelijk beantwoordt heeft (*“Wat deden jullie samen?”*, *“Verzoekster moet lachen. Gewoon, genieten van het leven.”*, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 27). Hieruit kan geenszins blijken dat verzoekster deze vraag niet begrepen heeft, maar wel dat verzoekster de vraag slechts oppervlakkig kon beantwoorden. Bovendien stelde de *protection officer* naar aanleiding van deze opmerking, *“Ik heb het inderdaad bij gelaten, omdat het niet relevant is, ze heeft gezegd dat ze samen genoten van het leven.”* (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 41).

Voor zover in het verzoekschrift wordt betoogd dat verdere vragen en een volgend onderhoud nodig waren, kan dit niet blijken uit de elementen van het dossier of het verzoekschrift.

Verzoekster toont geenszins aan dat het verloop en de omstandigheden van het persoonlijk onderhoud een (negatieve) invloed hadden op haar verklaringen, laat staan haar verhinderden om duidelijke, gedetailleerde en coherente verklaringen af te leggen omtrent haar eigen leven en ervaringen.

Gelet op wat voorafgaat neemt de Raad in navolging van verweerder aan dat de rechten van verzoekster in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd werden, evenals dat verzoekster heeft kunnen voldoen aan haar verplichtingen.

5. De bestreden beslissing stelt:

“Vooraleerst moet worden opgemerkt dat u laattijdig uw verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en dat u bovendien aanvankelijk niet naar waarheid heeft verklaard in welke Europese landen u heeft verbleven vóór uw aankomst en verzoek om internationale bescherming in België.

Zo heeft u bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming in België op 16 september 2019 verzwegen dat u daarvoor reeds 6 maanden in Nederland had doorgebracht. Op DVZ verklaarde u immers pas op 11 september 2019 te zijn vertrokken uit Angola en via “een onbekend transitland” te zijn doorgereisd naar België, waar u dan diezelfde dag nog zou zijn aangekomen (Vragenlijst DVZ, dd. 28.11.2019, vraag 37). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal verklaarde u opeens reeds in maart 2019 uit Angola te zijn vertrokken en dat u gedurende 6 maanden bij een nicht en haar vriend in Amsterdam, Nederland zou hebben verbleven.

Klaarblijkelijk had u géén haast met het indienen van een verzoek om internationale bescherming en het is op zijn minst opmerkelijk te noemen dat u pas ná inwinnen van informatie bij uw Nederlandse huisgenoot ervoor kiest om eerst verder te reizen naar België om dan pas, 6 maanden na aankomst in Europa, een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Dit is een indicatie dat u de internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relatieveert de ernst van de door u beweerde ‘vrees voor vervolging’ of het ‘risico op het lijden van ernstige schade’.

Verzoekster verwijst in het verzoekschrift andermaal naar haar reeds afgelegde verklaringen, met name dat zij niet wist waarom zij geen verzoek had ingediend en dat de vriend van haar neef na enkele maanden in Nederland had verteld over de asielprocedure. Ze betoogt dat dit geen tegenstrijdigheid inhoudt. Verzoekster geeft hiermee echter geen bevredigende verklaring voor het bijzonder laattijdig indienen van haar verzoek om internationale bescherming. Bovendien kan in het geval van verzoekster, een geschoolde en zelfstandige vrouw die een hoge mate van zelfredzaamheid heeft en haar weg weet te vinden naar de juiste overheidsinstanties (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6, p. 9, p. 12-13, p. 15-17), worden verwacht dat ze zich zou informeren naar mogelijkheden om bescherming te verkrijgen.

Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoekster om internationale bescherming, die beweert haar land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer zij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoekster naliét een verzoek om internationale bescherming in Nederland te doen en pas zes maanden na aankomst in Europa een verzoek om internationale bescherming in België indiende, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in haar hoofde. Dit vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoeksters algehele geloofwaardigheid.

6. De asielinstanties mogen van een verzoekster om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over haar identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom zij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoekster een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

De bestreden beslissing motiveert op goede gronden dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de datum van haar vertrek uit Angola, alsook over de landen waar ze in Europa heeft verbleven. Verzoekster biedt geen enkel verweer tegen de terechte en pertinente motivering, die luidt als volgt:

“Echter, het feit dat u nog andere tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw reis naar Europa en de landen waar u in Europa heeft verbleven ondermijnt de ernst van de door u beweerde ‘vrees voor vervolging’ of het ‘risico op het lijden van ernstige schade’ nog verder.

Zo verklaarde u op DVZ op 28 november 2019 dat u geen ticket voor Portugal kón kopen, omdat er geen was en dat u dan maar besloot een ticket voor België te kopen “omdat dat ook een Europees land is” (Verklaring DVZ, dd. 28.11.2019, vraag 31). Niet veel later verklaarde u op DVZ **nooit in Portugal te zijn geweest**, omdat er mensen in Portugal zouden zijn die weten wat u heeft meegemaakt en omdat zij van kwade wille zijn (Verklaring DVZ, dd. 28.11.2019, vraag 33).

Op het CGVS tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u opeens **in Portugal te zijn toegekomen** en dat u het plan had bij een “verre nicht” te verblijven, maar dat zij niet in Portugal bleek te zijn. U heeft dan maar het vliegtuig genomen **naar Nederland** om toch naar deze nicht te gaan (CGVS, p.10). Bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming op DVZ had u Nederland geheel niet vermeld, niet als transitland, noch als land waarin u verbleven zou hebben. Het Commissariaat-generaal acht het niet geloofwaardig dat u een verblijf van 6 maanden zou hebben kunnen ‘vergeten’ te vermelden op DVZ, noch –zoals u verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS- dat u het niet vermeld heeft, omdat ‘ze u er niet naar hebben gevraagd’ (CGVS, p.36).

Op de vraag van de protection officer waarom u geen verzoek om internationale bescherming heeft ingediend **in Nederland**, -u verbleef immers al geruime tijd in dat land- antwoordt u tot tweemaal toe dat u nergens van wist (CGVS, p.36). Ook hiermee spreekt u uzelf tegen, want u verklaart immers ook dat de vriend van uw nicht u na een paar maanden in Nederland verteld zou hebben over de asielpcedure. Een verklaring waarom u daarna dan **tóch** nog specifiek naar België bent gereisd in plaats van eenvoudigweg in Nederland asiel aan te vragen, geeft u niet (CGVS, p.36).

Ook verklaarde u op DVZ dat u uw Schengenvisum bij de Portugese ambassade in Luanda aan had gevraagd **in juli 2019** en dat **het visum waarmee u reisde aan u werd uitgereikt in augustus 2019** (Vragenlijst DVZ dd. 28.11.2019, vraag 28). U verklaarde eveneens dat u ook een visumaanvraag had ingediend in februari 2019, maar dat er een aantal gegevens waren die niet klopte, er zou een document van uw school ontbreken, **waardoor u een nieuwe aanvraag deed in juli 2019** (Vragenlijst DVZ dd. 28.11.2019, vraag 28).

Uit gegevens uit de Visum Information System (hierna VIS) blijkt echter dat u effectief een visumaanvraag heeft gedaan op de Portugese ambassade te Luanda **begin 2019**, maar óók dat **dit visum aan u werd uitgereikt op 07 februari 2019**. Uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud onderschrijven deze gegevens uit het VIS, gezien u aangeeft dat u begin 2019 een visum heeft aangevraagd (CGVS, p.9). Waarom u dan aanvankelijk moedwillig in november 2019 bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming op DVZ uw verblijf in Nederland **verzwiegt en er nog een verhaal bij verzon** over uw datum van vertrek én aankomst, en ‘het niet compleet zijn van uw visumaanvraag’, daar kan het CGVS naar gissen, maar dat u dit alles heeft **verzwegen** komt uw algemene geloofwaardigheid alleszins niet ten goede. Uw “aanvulling” dat er in België zogenaamd ‘een fout bij de registratie van uw datum van aankomst’ zou zijn gemaakt, onderstreept bovenstaande analyse eens te meer, omdat door úw verklaringen tijdens het persoonlijk op het CGVS dan uiteindelijk toch blijkt dat ook deze ‘aanvulling’ **niet** naar waarheid was (Verklaringen DVZ dd. 28.11.2019, vraag 37).”

De voorstaande vaststellingen inzake verzoeksters misleidende verklaringen over de datum van vertrek uit Angola, haar reisweg, reisdocumenten en verblijfplaatsen in Europa vormen een negatieve indicatie voor haar geloofwaardigheid.

7. Verder motiveert de bestreden beslissing op omstandige en draagkrachtige wijze dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters vrees voor vervolging omwille van een incestueuze relatie met verzoeksters halfbroer, waaruit een kind zou voortgekomen zijn.

Na kennisname van de elementen in het dossier sluit de Raad zich aan bij de vaststellingen van verweerder:

- verzoekster legt tegenstrijdige verklaringen af over wat ze precies vreest in Angola, alsook over de vervolgingsfeiten waarvan zij reeds het slachtoffer zou zijn geweest: (i) verzoekster verklaarde bij de DVZ dat zij Angola verliet op het moment dat zij erachter kwam dat de vader van haar dochter haar halfbroer was, dat

er geen geweldsincidenten zijn gebeurd en dat ze verwachtte in de toekomst te worden verstoten en gediscrimineerd in Angola (vragenlijst CGVS, vragen 3.4, 3.5 en 3.7); (ii) als antwoord op het verzoek om inlichtingen stelde verzoekster dan weer dat ze gestigmatiseerd en buitengesloten werd en telefoontjes en beschuldigingen kreeg in Angola, dat ze in 2018 besloot om haar stad te verlaten, alsook dat ze bij terugkeer naar Angola vreest opnieuw gestigmatiseerd te worden (Verzoek om inlichtingen); (iii) bij het CGVS sprak verzoekster opeens over fysiek geweld, met name dat verzoeksters vader en broer haar fysiek pijn gedaan zouden hebben in 2017 (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 34), en verklaarde verzoekster dat ze Angola verliet ruim 2 jaar na de ontdekking dat haar partner haar halfbroer was (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10, p. 29);

- verzoekster legt tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS algemene, weinigzeggende en ondoorleefde verklaringen af over wie ze vreest en de vermeende vervolgingsfeiten in Angola (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13, p. 17, p. 18, p. 22, p. 24, p. 32, p. 33, p. 34);

- waar verzoekster zeer algemeen stelt dat ze haar familie vreest, wordt opgemerkt dat ze aangaf nog altijd een goede band te hebben met haar zus en goed overeen kwam met de halfbroers en -zussen die ze vanaf haar geboorte kent (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20, p. 22);

- er kan niet worden ingezien dat verzoekster, die een goede band had met haar zus en ouders (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19-20), al sinds 2015 samen was met haar beweerde halfbroer en voor januari 2017 haar partner nooit aan haar familie zou hebben voorgesteld (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 26);

- verzoekster weet zeer weinig te vertellen over haar halfbroer, dit ondanks het gegeven dat hun relatie twee jaar duurde en dat kan verwacht worden dat de incestueuze relatie, nadat deze aan het licht kwam, binnen de familie zou worden besproken (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 25-28);

- wat betreft het beroep van haar ex-partner verklaarde verzoekster initieel dat hij een voetballer was (verzoek om inlichtingen), daarna dat hij sondages deed in de zee (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 25), om vervolgens - pas na een confrontatie met deze tegenstrijdigheid - te stellen dat hij beide beroepen uitoefende (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 37);

- verzoekster kon tijdens het persoonlijk onderhoud niet uitleggen wat ze precies vreest bij terugkeer (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 33), noch waaruit haar vervolgingsfeiten precies bestonden (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 37);

- ondanks dat verzoeksters dochter de eerste 27 maanden van haar leven in Angola bij verzoekster woonde en verzoekster tot op heden beweerdelijk contact heeft met haar dochter, kan verzoekster geen enkel bewijsstuk van haar bestaan voorleggen;

- het feit dat twee vrouwen die verzoekster 'tante' noemen op Facebook berichten met foto's van verzoekster plaatsen om haar te feliciteren voor haar verjaardag, alsook dat één van de twee vrouwen daarbij vermeldt dat ze zeer verdrietig was, maar ook gelukkig is voor verzoekster omdat verzoeksters droom om te reizen was uitgekomen, ondermijnt de ernst van verzoeksters voorgehouden vrees voor vervolging;

- verzoekster haalt voor haar in België geboren zoon E. enkel een vrees aan die het gevolg is van haar eigen als ongeloofwaardig beoordeelde vrees voor vervolging.

De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft.

Verzoekster komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in haar asielerelaas, het poneren dat de aanwezigheid van de vader vereist was voor het verkrijgen van een geboorteakte, het uitleggen dat zij geen enkele foto van haar dochter kon voorleggen omdat zij zich schaamde voor de relatie met haar halfbroer, het bevestigen dat haar ex-partner twee beroepen had, het verwijzen naar haar bijzonder moeilijke psychische situatie ter verschoning van haar lacunaire verklaringen bij de DVZ aangaande de door haar ondergane vervolgingsfeiten, het benadrukken van haar vrees in hoofde van haar zoon E. en het verwijzen naar algemene informatie inzake huiselijk geweld in Angola. Dit kan – mede gelet op wat volgt – bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht.

8. Verweerder stelt op goede gronden vast dat verzoekster het bestaan van haar dochter, die zou zijn geboren uit de incestueuze relatie met verzoeksters halfbroer, niet concreet aantoonde. De bestreden beslissing motiveert dienaangaande als volgt:

“Tot slot vindt het CGVS ook zeer opmerkelijk dat u ondanks dat in Angola uw dochter de eerste 27 maanden bij u woonde en u tot op heden contact met haar heeft u géén enkel bewijsstuk van haar bestaan kan voorleggen.

Zo kan u geen enkele foto voorleggen waar u beide samen op staat, noch de geboorteakte van uw dochter –want u zou haar geboorte nooit hebben geregistreerd-, noch een ander document dat staft dat u moeder bent van een meisje of dat u een kind heeft gekregen met uw beweerde halfbroer (CGVS, p.24-25). Nochtans postte u in Angola in de periode waarin u samen met uw dochter in Luanda woonde en in welke de vervolging plaats zou hebben gevonden, te weten de periode tussen januari 2017-februari 2019, wél veelvuldig foto's van uzelf op één van uw (toegankelijke) Facebookpagina's (<https://www.facebook.com/marta.vando>), maar nergens op deze foto's of de commentaren die er op worden gegeven lijkt er sprake te zijn van sociale isolatie of überhaupt van moederschap van een klein meisje (Zie ook screenshots van uw Facebookfoto's, blauwe map, administratief dossier). Het CGVS heeft overigens aan u als ook uw advocate meermaals gevraagd om medische documenten voor te leggen van uw zwangerschap en geboorte van uw zoontje geboren in België (CGVS, p.3). Uit die documenten zou immers ook kunnen blijken dat u reeds eerder moeder werd, maar ook deze documenten laat u tot op heden na om voor te leggen. Dat maakt dat het Commissariaat-generaal geen enkel document heeft waaruit blijkt dat u effectief moeder bent van een kind in Angola. Nochtans zijn alle motieven voor uw verzoek om internationale bescherming rond dit ene element gebaseerd.

Een bijkomend element dat maakt dat het Commissariaat-generaal grote vraagtekens zet bij het werkelijke bestaan van een kind voortkomend uit een incestueuze relatie tout court, is het feit dat u aangeeft dat u nooit “de tijd te hebben gehad” om de aangifte van de geboorte en daarmee het bestaan van uw dochter administratief in orde te zetten (CGVS, p.29). Eens te meer omdat uit de COI blijkt dat de Angolese overheid al sinds 2015, dus ruim een jaar vóór de verklaarde geboorte van uw dochter, bezig was met een groots opgezette, landelijke campagne om alle pasgeboren en jonge kinderen te registreren en dat deze campagne juist in Luanda, de geboorteplaats van uw beweerde dochter, zeer effectief bleek te zijn. Daarnaast blijkt uit het Angolese burgerlijke wetboek dat óók een alleenstaande moeder de geboorte van een kind kan laten registreren (Zie ook COI, blauwe map, administratief dossier) dit in tegendeel tot wat u verklaard heeft. U vertelde bovendien dat uw dochter inmiddels al naar school gaat en het toegevoegde rapport van UNICEF geeft duidelijk aan dat voor de schoolinschrijving iemand in Angola geregistreerd moet zijn (Zie ook COI, blauwe map, administratief dossier).”

Verzoekster stelt in het verzoekschrift formeel te hebben verklaard dat de aanwezigheid van de vader vereist was om de geboorte van haar dochter te registreren. Verzoekster gaat echter voorbij aan de voormelde terechte en pertinente motivering in de bestreden beslissing waar deze stelt dat uit de beschikbare informatie blijkt dat ook een alleenstaande moeder de geboorte van een kind kan laten registreren. Bovendien wordt terecht opgemerkt dat verzoeksters dochter reeds naar school gaat (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24) en dat men volgens beschikbare informatie in Angola geregistreerd moet zijn om zich te kunnen inschrijven op school. Het staat verzoekster vrij de aan het administratief dossier toegevoegde informatie te betwisten, maar het volstaat hierbij geenszins deze louter te ontkennen of tegen te spreken; verzoekster dient in deze zelf informatie aan te dragen die de gegevens, analyses en conclusies uit de aan het administratief dossier toegevoegde dossier weerlegt. Dit is niet het geval.

Verzoekster legt verder uit dat ze niet in het bezit is van foto's van haar dochter omdat ze zich in een situatie van afwijzing ten opzichte van haar dochter bevond en “walgde” van het feit dat ze een relatie had met haar halfbroer. Te dezen wordt vastgesteld dat verzoeksters dochter geboren werd op 18 november 2016 (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24) en dat de incestueuze relatie pas aan het licht kwam in januari 2017. Bijgevolg is wel degelijk redelijk te verwachten dat er foto's werden gemaakt van verzoekster met haar dochter in de periode na haar bevalling en vooraleer de incestueuze relatie aan het licht kwam. Daarnaast dient opgemerkt dat verzoekster ook na januari 2017 nog twee jaar met haar dochter in Angola woonde. Dat verzoekster geen enkele foto van haar en haar dochter heeft, kan niet worden aangenomen en ondermijnt het bestaan van haar dochter.

Hoe dan ook werd aan verzoekster ook gevraagd om medische documenten inzake haar bevalling van haar zoon E. bij te brengen, omdat hieruit ook zou kunnen blijken dat zij reeds eerder moeder werd, maar liet verzoekster tot op heden na dergelijke documenten bij te brengen.

Verzoekster toont geenszins het bestaan van haar dochter in Angola aan. Integendeel, de vaststelling dat zij geen enkel document bijbrengt, haalt de geloofwaardigheid van het bestaan van deze dochter onderuit.

9. Verder stelt verzoekster dat haar verklaringen in verband met de beroepen van haar ex-partner geen tegenstrijdigheid betreffen, maar dat haar ex-partner voetballer was én op zee werkte.

Verzoekster gaat er echter aan voorbij dat de vastgestelde tegenstrijdigheden in haar verklaringen grondslag vinden in het administratief dossier. Zo verklaarde verzoekster initieel dat haar ex-partner een voetballer was (Verzoek om inlichtingen, punt 3.) om vervolgens te stellen dat hij sondages deed in de zee en hielp zoeken naar petroleum in de zee (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 25). Verzoekster liet tijdens het persoonlijk onderhoud geheel na zijn beroep als voetballer te noemen, tot ze op het einde van het onderhoud - na confrontatie met deze tegenstrijdigheid - opeens aangaf dat hij allebei de beroepen zou hebben uitgeoefend (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 37). De vaststelling dat verzoekster haar verklaringen aanpast naarmate ze wordt geconfronteerd met de tegenstrijdigheden erin doet geen afbreuk aan het bestaan van haar eerder afgelegde tegenstrijdige verklaringen. Verzoeksters tegenstrijdige verklaringen aangaande het beroep van haar partner ondermijnen – samen met onder meer de vaststelling dat verzoekster zeer weinig weet te vertellen over haar halfbroer en geenszins aannemelijk is dat de relatie niet eerder aan het licht kwam – de geloofwaardigheid van haar relatie met haar halfbroer.

10. Verzoekster stelt in het verzoekschrift dat haar lacunaire verklaringen bij de DVZ aangaande het door haar ondergane fysiek geweld te wijten zijn aan haar psychische situatie.

Vooreerst dient te worden verwezen naar de beoordeling van de bijzondere procedurele noden in hoofde van verzoekster (cf. punt 4.). Hieruit blijkt dat verzoekster geen elementen heeft kenbaar gemaakt waaruit bijzondere procedurele noden blijken.

Verder wordt vastgesteld dat verzoekster weliswaar op heden in het verzoekschrift stelt dat zij in een bijzonder moeilijke psychische situatie verkeert, maar geen enkel medisch of psychologisch stuk ter adstructie hiervan bijbrengt, laat staan van de invloed ervan op haar verklaringen.

Bovendien wordt vastgesteld dat verzoekster bij het CGVS bevestigde dat haar interview bij de DVZ goed verlopen was, dat zij alle redenen voor haar vertrek uit Angola had kunnen uiteenzetten en dat zij geen toevoegingen wenste te doen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7-8).

Verzoekster toont geenszins aan dat zij bij de DVZ omwille van haar vermeende psychische situatie niet in staat was om volwaardige verklaringen af te leggen.

Van een verzoekster om internationale bescherming mag verwacht worden dat zij alle elementen ter ondersteuning van haar verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van haar vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De verzoekster dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, gezien op haar de verplichting rust om haar volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. De verzoekster draagt daarbij zelf de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van haar asielrelaas. De vaststelling dat verzoekster wijzigende verklaringen heeft afgelegd omtrent de door haar al dan niet geleden vervolgingsfeiten die aan de basis van haar vertrek uit Angola liggen (bij de DVZ, in het Verzoek om inlichtingen en bij het CGVS), ondermijnt wel degelijk de waarachtigheid van haar asielrelaas.

11. Voor zover verzoekster stelt dat zij bij terugkeer naar Angola een vrees voor vervolging in hoofde van haar zoon heeft, omdat deze een andere vader dan haar dochter heeft, gaat zij eraan voorbij dat geen geloof wordt gehecht aan het bestaan van haar dochter. Hoe dan ook concretiseert verzoekster deze vrees in hoofde van haar zoon op generlei wijze.

12. De door verzoekster bijgebrachte informatie inzake huiselijk geweld en de houding van politieagenten in Angola vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op haar persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om de waarachtigheid van het door haar naar voor geschoven asielrelaas aan te tonen, noch dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoekster dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

13. Gelet op wat voorafgaat slaagt verzoekster er aldus niet in slaagt de draagkrachtige, terechte en pertinente motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. In navolging van verweerder hecht de Raad geen enkel geloof aan de door verzoekster naar voor geschoven problemen in Angola omwille van haar vermeende incestueuze relatie met haar halfbroer.

14. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten (bijlage 26; originele Angolese identiteitskaart; originele

en gelegaliseerde Angolese geboorteakte met beëdigde vertaling naar het Frans; e-mail met een door verzoekster ingevuld verzoek om inlichtingen) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

15. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

16. Artikel 33 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bevat een verbod tot uitzetting of terugleiding dat enkel betrekking heeft op beslissingen op grond waarvan de vreemdeling, die als vluchteling is erkend, verplicht zou worden naar zijn of haar land van herkomst terug te keren. Gezien verzoekster blijkens het voormelde niet kan worden beschouwd als vluchteling in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, mist artikel 33 van dit verdrag *in casu* toepassing en kan dit artikel door haar niet dienstig worden ingeroepen.

17. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoekster geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juli tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A. COOLBRANDT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. COOLBRANDT

W. MULS